Lietas Nr.C33563915
Lietas arhīva Nr.C-3138-16/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2016.gada 17.februārī

Rīgas rajona tiesa
Jūrmalas tiesu nams
tiesnese I.Jaunzeme,
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "PlusPlus Baltic Re" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 28.augustā SIA "PlusPlus Baltic Re" cēla tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 20.novembrī starp atbildētāju un AS "GE Money" noslēgts aizdevuma līgums Nr.1121128415, saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts aizdevums 2134,31 *euro* apmērā.

2013.gada 5.jūnijā AS "GE Money" cedēja ārvalstu komersanta PlusPlus Baltic OU filiālei Latvijā no aizdevuma līguma izrietošās prasījuma tiesības, kas savukārt 2015.gada 2.aprīlī noslēdza cesijas līgumu ar SIA "PlusPlus Baltic Re", prasījuma tiesības pret atbildētāju nododot prasītājam.

Aizdevuma līguma darbības laikā atbildētājs nepildīja savas saistības atbilstoši aizdevuma līguma noteikumiem, turklāt kopš Cesijas līguma noslēgšanas neveica nevienu maksājumu.

Atbildētājam 2014.gada 10.februārī ierakstītā vēstulē nosūtīta pretenzija, kurā atbildētājs informēts par aizdevuma līguma darbības pārtraukšanu un aicināts izpildīt saistības, taču, neskatoties uz minēto, uzņemtās saistības netika izpildītas.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717.pantu, 1720.panta pirmo un otro daļu, 1753., 1756, 1764., 1811., 1828., 1934., 1943.pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu 1612,09 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 74,24 *euro* un tiesas izdevumus, kā arī noteikt prasītājam tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no kopējās neatmaksātā parāda summas par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} pantu atbildētājam 2015.gada 5.oktobrī nosūtīts prasības pieteikuma noraksts rakstveida paskaidrojuma sniegšanai, vienlaikus izskaidrojot Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās pušu procesuālās tiesības un pienākumus. Minētais sūtījums 2015.gada 10.novembrī saņemts atpakaļ tiesā ar norādi, ka beidzies tā glabāšanas laiks pasta nodaļā.

Civilprocesa likuma 59.panta pirmajā daļā noteikts, ka atbildētāju, kura adresi nevarēja noskaidrot saskaņā ar šā likuma 54.^{1} pantu, vai kuram dokumentus nevarēja izsniegt adresē, kuru bija norādījis lietas dalībnieks saskaņā ar šā likuma 54.^{1} panta pirmo daļu (..), aicina uz tiesu ar publikāciju oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis".

Tā kā atbildētājs prasības pieteikumā norādītajā dzīvesvietā nav sastopams un viņam nav deklarētas dzīvesvietas Latvijā, 2016.gada 13.janvāra oficiālā izdevuma „Latvijas Vēstnesis" laidienā Nr.8 publicēts sludinājums, ar kuru /pers. B/ uzaicināts saņemt Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā prasības pieteikuma norakstu un sniegt rakstveida paskaidrojumu, vienlaikus informējot, ka gadījumā, ja atbildētājs nelūgs lietas izskatīšanu tiesas sēdē, lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā 2016.gada 17.februārī.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētājs uz sludinājumu nav atsaucies, rakstveida paskaidrojumu tiesā nav iesniedzis. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otro daļu paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, proti, atbildētājam – ar publikāciju oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" un papildus 2015.gada 27.novembrī nosūtot informatīvu vēstuli ierakstītā pasta sūtījumā arī uz prasības pieteikumā norādīto dzīvesvietas adresi, savukārt prasītājam – ar informatīvu vēstuli, kas ierakstītā pasta sūtījumā 2015.gada 27.novembrī nosūtīta uz tā juridisko adresi.

No uzaicinājuma publikācijas dienas oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" ir pagājis vairāk kā viens mēnesis, kas pēc analoģijas ar Civilprocesa likuma 59.panta ceturto daļu ir priekšnoteikums lietas izskatīšanai.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietā konstatēts, ka atbildētājs līgumsaistības ir uzņēmies, 2007.gada 20.novembrī noslēdzot ar AS "GE Money" Aizdevuma līgumu Nr.1121128415, saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts aizdevums 1500 latu apmērā, kas atbilst 2134,31 *euro*, ar procentu likmi 32 % gadā un aizdevuma atmaksas termiņu līdz 2012.gada 1.decembrim (lietas 9.lapa).

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

No prasības pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem redzams, ka AS "GE Money" uzņemtās saistības ir izpildījusi un izsniegusi atbildētājam aizdevumu 2134,31 *euro* apmērā, savukārt atbildētājs maksājumus atbilstoši līguma apmaksas noteikumiem pienācīgi nav veicis. No lietā iesniegtās izdrukas par līgumā noteikto kredīta atmaksas kārtību un faktisko apmaksu redzams, ka atbildētājs veicis aizdevuma pamatsummas atmaksu tikai 1206,25 *euro* apmērā, līdz ar to neatmaksātās aizdevuma summas parāds ir 928,06 *euro* (lietas 10.lapa).

Kā izriet no lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem, 2013.gada 5.jūnijā starp AS "GE Money" un ārvalstu komersanta PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar ko cedents cedēja cesionāram prasījumus, kas radušies cedenta veiktās komercdarbības rezultātā (lietas 11.-12.lapa).

Savukārt 2015.gada 2.aprīlī starp ārvalstu komersanta PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā un SIA "PlusPlus Baltic Re" noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru cedents ir nodevis cesionāram prasījumus par izsniegto aizdevumu atmaksu vai jebkuras citas naudas summas samaksu, pamatojoties uz noslēgtajiem finanšu darījumiem, kopā ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām, tai skaitā, bet ne tikai tiesībām pieprasīt līgumsodu un/vai nokavējuma procentus par kapitāla lietošanu, jebkāda veida garantijām un galvojumiem, nodrošinājumiem, tai skaitā ķīlas tiesībām, parādu piedziņas izdevumiem, tiesāšanās un sprieduma izpildes izdevumiem, kā arī citiem izdevumiem, kas saistīti ar parāda summu atgūšanu. No cesijas līguma 1.pielikuma izraksta redzams, ka cesionārs ir ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju saskaņā ar Aizdevuma līgumu Nr.1121128415 (lietas 20.-21.lapa).

Tādējādi saskaņā ar Civillikuma 1798., 1801., 1805. un 2021.pantu prasītājam ir prasījuma tiesības pret atbildētāju kā uz līgumu izpildīšanu, tā arī uz zaudējumu atlīdzību.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 3.2.punktu aizdevējs ir tiesīgs vienpusēji atkāpties no šī līguma un pirms termiņa pieprasīt no aizņēmēja nekavējošu aizdevuma pamatsummas atlikuma atmaksu, aizdevuma procentus, līgumsodu un aizdevējam nodarīto zaudējumu samaksu, gadījumā, ka aizņēmējs ir nokavējis jebkuru šajā līgumā noteikto saistību vai saistību daļas izpildes termiņu vairāk kā 14 dienas.

Prasītājs ir informējis atbildētāju par izveidojušos parādu, 2014.gada 10.februārī nosūtot paziņojumu par aizdevuma līguma darbības pārtraukšanu, kurā lūgts izpildīt kredītsaistības līdz 2014.gada 21.februārim (lietas 17.lapa), taču neskatoties uz minēto, atbildētājs saistības nav izpildījis.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības un nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību, nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, kā arī nav tiesā iesniedzis pierādījumus par to, ka būtu veikta naudas līdzekļu samaksa, kā to paredz Civillikuma 1838.pants.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par pierādītu prasību daļā par neatmaksātā parāda 928,06 *euro* apmērā piedziņu.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja arī līgumiskos procentus par aizdevuma izmantošanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu (..).

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1764.pantu visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties (..).

Savukārt, Civillikuma 1946.pantā noteikts, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Aizdevuma līgumā pielīgta procentu likme 32% gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas.

Lietā pierādīts, ka atbildētājs minētajiem nosacījumiem piekritis, ko apliecinājis ar savu parakstu.

Atbilstoši minētajai procentu likmei prasītājs aprēķinājis procentus 364,14 *euro* apmērā uz cesijas līguma noslēgšanas dienu, t.i., 2013.gada 5.jūniju, kā arī aprēķinājis procentus 197,98 *euro* par laika posmu no 2013.gada 5.jūnija līdz līguma laušanai 2014.gada 11.februārī.

Tiesa atzīst, ka pušu pielīgtie procenti ir uzskatāmi par procentiem par naudas summas lietošanas atvēlējumu. Ņemot vērā, ka lietā ir pierādīts apstāklis, ka atbildētājs nav nodrošinājis aizdevuma atmaksu, kā arī to, ka atbildētājs līguma nosacījumiem par procentu apmēru ir piekritis, tiesa atzīst par pierādītu atbildētāja pienākumu maksāt procentus 562,12 *euro* apmērā.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja arī līgumsodu, kas uz cesijas līguma noslēgšanas dienu, t.i., 2013.gada 5.jūniju, sastāda 121,91 *euro*.

Noslēdzot līgumu, tā 5.1.punktā puses pielīgušas atbildētāja pienākumu maksāt līgumsodu par līgumā noteikto maksājumu kavējumu 10 procentu apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu.

Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam saistību neizpildes gadījumā, kā to noteic Civillikuma 1716.pants.

Līgumsoda apmēru ir noteikuši paši līdzēji, atbildētājs minētajam līgumsodam ir piekritis. Lietā nav konstatēts kāds no Civillikuma 1656. vai 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesa var atsvabināt parādnieku no tam neizdevīgām nokavējuma sekām. Atbildētājs nav arī apstrīdējuis līgumā pielīgtos līgumsoda nosacījumus.

Izvērtējusi pieprasītā līgumsoda apmēru, tiesa neatzīst to par nesamērīgu un netaisnīgu attiecībā pret atbildētāju, kā patērētāju, un attiecībā pret pamatparāda apmēru, ņemot vērā, ka atbildētājs ar līgumu uzņēmies saistības par līgumsoda samaksu, taču ar līgumu uzņemtās maksājumu saistības nav pildījis un ir pieļāvis ilgstošu saistību neizpildi.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka nav pamata līgumsoda samazināšanai vai parādnieka atsvabināšanai no pienākuma to maksāt atbilstoši Civillikuma 1724.[1] panta nosacījumiem. Tiesas rīcībā nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka atbildētājs būtu veicis kādus pasākumus saistību neizpildes novēršanai, līdz ar to tiesa atzīst, ka arī daļā par līgumsoda piedziņu prasība ir apmierināma.

Civillikuma 1759.panta pirmais punkts paredz, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Tiesa atzīst, ka pamatots un apmierināms ir arī prasījums par likumisko nokavējuma procentu piedziņu 74,24 *euro* apmērā par laika posmu no 2014.gada 11.februāra līdz 2015.gada 1.jūnijam ar likmi 6 procenti gadā.

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams pamatparāds 928,06 *euro*, līgumiskie procenti 562,12 *euro*, līgumsods 121,91 *euro* un likumiskie nokavējuma procenti 74,24 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas, ņemot vērā Civillikuma 1763.panta nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Pamatojoties uz minēto, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami samaksātie tiesas izdevumi 259,36 *euro* apmērā, kas sastāv no valsts nodevas 252,95 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 6,41 *euro* apmērā, tajā skaitā ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* un ar sludinājuma ievietošanu laikrakstā saistītie izdevumi 1,71 *euro* (lietas 44.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.pantu nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,31 *euro* apmērā piedzenami no atbildētāja par labu valstij, jo ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi kopumā sastāda

9,01 *euro*, bet prasītājs, ceļot prasību tiesā, apmaksājis tikai 4,70 *euro*.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājam labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta pirmo daļu, 8.panta pirmo daļu, 92.-97.pantu, 189.-193.pantu, 250.[25] pantu un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "PlusPlus Baltic Re", reģistrācijas numurs 40103739704, parādu 928,06 *euro*, līgumiskos procentus 562,12 *euro* apmērā par laiku līdz 2014.gada 11.februārim, līgumsodu 121,91 *euro* apmērā par laiku līdz 2013.gada 5.jūnijam, likumiskos nokavējuma procentus 74,24 *euro* apmērā par laiku no 2014.gada 11.februāra līdz 2015.gada 1.jūnijam un tiesas izdevumus 259,36 *euro* apmērā, kopā piedzenot 1945,69 *euro* (viens tūkstotis deviņi simti četrdesmit pieci *euro*, 69 centi).

Atzīt SIA "PlusPlus Baltic Re" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos 6% gadā no pamatparāda 928,06 *euro*.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,31 *euro* (četri *euro*, 31 cents).

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Samaksa SIA "PlusPlus Baltic Re", reģistrācijas numurs 40103739704, veicama AS "Swedbank" norēķinu kontā LV07HABA0551037623572.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un atsauce uz Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2016.gada 17.februāra spriedumu civillietā Nr.C33563915.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama kancelejā, lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Jaunzeme